

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-07-07)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-07-07)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 259. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020150.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Kjøbenhavn, 7. Juli 1869.

Kjære Quaade! Endskjøndt jeg egentlig ikke har noget Nyt at meddele Dem kan jeg dog ikke undlade at benytte den Leilighed, der imorgen tilbyder sig, med Grosserer Levy for at bringe en hjertelig Tak for den sidst modtagne Skrivelse. Mon vi ikke under Bismarcks Fraværelse skulde faae den hele Sag bragt i Orden om Forstaaelsen af de 6 Aar, s. 260 samt om Archiverne; thi vi resterede da kun med Hovedsagen og den kommer vel ogsaa nok engang. De vil forresten kunne tænke Dem, at vi med Hensyn hertil ere i en ringe Forlegenhed naar Kongen skal tiltale den sammentrædende Rigsdag, thi deels ville vi ikke lægge os ud med Preussen deels kunne vi ikke være bekjendt af Hensyn til os selv aldeles at forbigaae denne Sag med Taushed og paa den anden Side maatte dette heller ikke blive et staaende Thema saaledes som sans comparaison det polske Spørgsmaal tidligere i franske Throntaler; De kan hertil svare »Den Tid den Sorg«, men man maa dog itide være betænkt paa hvad man vil gjøre. — For Øieblikket har Publikum kun Fornøielser, Landmandsforsamling, skandinavisk Møde, Formæling og archæologisk Møde i Hovedet, og man skulde troe trods de almindelige Klager over Næringsløshed og Mangel paa Penge, at der var fuldt op allevegne, idetmindste ere alle Caféer og Tracteursteder fuldt besatte. . . . Deres tidligere Collega Biskop Monrad er efter Moltkes Brev fra igaar i Paris og søger Samtaler med derværende Politikere, hvoraf man da skulde slutte at han selv vilde ogsaa træde i Virksomhed; han skulde om Aftenen som Moltke havde talt med ham træffe sammen med Thiers, dog vil denne efter al Sandsynlighed slet ikke kunne gaae ind paa Monrads Anskuelse, forudsat at han udtaler sig dersteds ligesom han har gjort det ligeoverfor mig og Andre; det er for mig en ubegribelig Størrelse, thi hvorfor, naar han vil tage virksom Deel i Politiken ligestrax, søger han et Præstekald. For mig maa han med største Fornøielse overtage Affairerne, men jeg kan hverken tilraade Kongen dette Valg ei heller troer jeg det tjenligt for Landet, men maaskee kan han atter bringe noget Liv i Rigsdagsforhandlingerne. Krieger er vendt hjem, men det er besynderligt at hverken med ham eller med Fenger har Monrad talt Politik og endnu mindre med Hall, hvorimod han omtrent har udtalt sig i ligesaa pessimistisk Retning til Kongen som til mig. Mon De ikke skulde faae hams. 261 til Berlin ogsaa, og jeg vilde da ønske at han søgte at faae Bismarck itale og see at komme tilrette med ham. Til mig udtalte han sin Overbeviisning om at man for hver Priis maatte komme paa god Fod med Preussen, hvortil jeg svarede, at dette var Hovedgjenstanden for vor Bestræbelse men der hørte hertil 2 Villier og hidindtil havde vi ikke mærket Noget til preussisk Beredvillighed; jeg tænker mig som en Mulighed at han kan vende tilbage fra Paris ligesaa krigersk som han for 8 Dage var fredsæl, og begge Extremer forekomme mig ikke alene forkastelige men ogsaa farlige.

C. E. Frijs.

P. Vedels Privatpapirer.

17*